

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1983/2025
09.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Влајић, адвокат из ..., против тужених ЈКП „Стандард“ Косовска Митровица и ББ из ..., које заступа пуномоћник Дејан Васић, адвокат из ..., ради заштите од злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3512/24 од 14.02.2025. године, у седници одржаној 09.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3512/24 од 14.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3512/24 од 14.02.2025. године одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Вишег суда у Лесковцу П1 5/23 од 14.06.2024. године којом је, ставом првим изреке одбијен тужбени захтев тужиље да се утврди да је као запослена код првотуженог ЈКП „Стандард“ са седиштем у Косовској Митровици претрпела злостављање од стране друготуженог директора ББ и да се туженима забрани вршење било којег понашања које представља злостављање, ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев да се обавезе друготужени ББ да тужиљи понуди нов уговор о раду за радно место рачуновође са школском спремом коју тужиља поседује и одговарајућом платом, односно коефицијентом за то радно место, ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев да се обавезе првотужени ЈКП „Стандард“ из Косовске Митровице да тужиљи накнади материјалну штету коју је трпела због смањења зараде у укупном износу од 41.878,04 динара са законском затезном каматом на појединачне износе од дана доспећа, као и да јој тужени накнаде нематеријалну штету за претрпљене душевне болове због повреде угледа и части и повреде права личности у износу од 360.000,00 динара, ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев да се пресуда објави у јавном гласилу „Политика“ и „Блиц“ о солидарном трошку првотуженог и друготуженог, ставом шестим изреке обавезана је тужиља да туженима солидарно на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 238.312,50 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију на основу члана 441. Закона о парничном поступку,

због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду, спор због злостављања на раду и у вези са радом је радни спор. Ставом 5. истог члана прописана је сходна примена Закона о парничном поступку у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом, уколико Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила. Законом о спречавању злостављања на раду није предвиђено да је у овој врсти спорова ревизија увек дозвољена. Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку прописано је да је у парницама из радних односа ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Парница ради заштите од злостављања на раду је парница из радног односа, али она не представља спор о заснивању, постојању и престанку радног односа из члана 441. ЗПП, те је ревизија против пресуде о овом тужбеном захтеву недозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради заштите од злостављања на раду и накнаде штете тужиља је поднела 14.08.2023. године. Тражена правна заштита (постављеним неновчаним захтевима) не односи се на заснивање, постојање или престанак радног односа. Вредност побијаног дела о новчаном потраживању износи укупно 401.878,04 динара, што не прелази имовински цензус за дозвољеност ревизије, те ревизија није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења.

Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић